

РОЗВИТОК ЗЕРНОВОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

Сапелкін Д.М., здобувач вищої освіти*,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Україна – один із світових лідерів з виробництва та експорту зерна. За даними Міністерства аграрної політики та продовольства України, у 2023 році валовий збір зернових та зернобобових культур в Україні склав 76,5 млн тонн, з яких 54,5 млн тонн було експортовано. Це рекордні показники за всю історію незалежності України [5].

Такий успіх зернової галузі обумовлений низкою факторів:

1. *Сприятливі природно-кліматичні умови*: Україна знаходиться в зоні з достатньою кількістю опадів та сприятливими температурами для вирощування зернових культур. Різноманіття ґрунтів дає можливість вирощувати широкий спектр зернових культур, таких як пшениця, кукурудза, ячмінь, соняшник та інші [6].

2. *Наявність великих площ сільськогосподарських угідь*: Україна має один із найбільших масивів чорноземів у світі, які відрізняються високою родючістю.

За даними Держстату, в Україні налічується близько 32 млн гектарів сільськогосподарських угідь, що становить близько 30 % від загальної площі країни [3].

3. *Залучення інвестицій в аграрний сектор*: за останні роки в аграрний сектор України було залучено значні інвестиції, як з боку вітчизняних, так і з боку іноземних інвесторів.

Ці інвестиції спрямовуються на придбання сучасної сільськогосподарської техніки, впровадження нових технологій та розширення виробництва.

4. *Впровадження сучасних агротехнологій*: українські аграрії все активніше впроваджують сучасні агротехнології, такі як точне землеробство, GPS-навігація, меліорація та інші. Це дозволяє їм підвищувати врожайність зернових культур, знижувати собівартість виробництва та покращувати якість продукції [2].

5. *Державна підтримка аграріїв*: уряд України надає аграріям різні види державної підтримки, такі як дотації, субсидії, кредити та компенсації. Це дозволяє стимулювати розвиток аграрного сектора, підвищувати його конкурентоспроможність на світовому ринку [1, 4].

* Науковий керівник – Зайка С.О., к.е.н., професор

Однак, незважаючи на значні досягнення, зернова галузь України стикається з певними проблемами:

1. *Нестабільність погодних умов*: зміна клімату призводить до все більш нестабільних погодних умов, таких як посухи, заморозки, град та інші. Це може негативно впливати на врожайність зернових культур та призводити до значних втрат.

2. *Знос основних фондів аграрних підприємств*: багато аграрних підприємств України використовують застарілу сільськогосподарську техніку та обладнання. Це призводить до зниження ефективності виробництва, втрат зерна та погіршення його якості.

3. *Недостатня логістична інфраструктура*: Україна має недостатньо розвинену логістичну інфраструктуру для зберігання та транспортування зерна. Це призводить до збільшення витрат на зберігання та транспортування зерна, а також до втрат при перевезенні.

4. *Вплив воєнних дій*: війна в Україні негативно вплинула на розвиток зернової галузі. Окупація частини території України, руйнування інфраструктури та блокування портів призвели до значного скорочення експорту зерна.

Але Україна має великий потенціал для розвитку зернової галузі. Завдяки сприятливим природно-кліматичним умовам, наявності великих площ орних земель та кваліфікованим кадрам, Україна може стати одним із світових лідерів з виробництва та експорту зерна. Для реалізації цього потенціалу необхідно вжити заходів щодо модернізації аграрного сектору, розвитку логістичної інфраструктури та покращення державної підтримки аграріїв.

Розвиток зернової галузі України буде сприяти економічному зростанню країни, забезпеченню продовольчої безпеки та створенню нових робочих місць.

Отже, розвиток зернової галузі України – це стратегічне завдання для всієї країни. Це ключ до забезпечення продовольчої безпеки, економічного зростання та створення нових робочих місць. Україна має всі шанси стати одним із світових лідерів з виробництва та експорту зерна.

Література:

1. Заїка С.О., Півень А.В. (2010). Оперативний аналіз виробничої діяльності підприємств АПК: навчальний посібник. Харків: Вид-во «МіськДрук», 2010. 113 с.

2. Інноваційні ресурсозберігаючі технології: ефективність в умовах різного фінансового стану агроформувань: [монографія] / За ред. професора Г.С. Мазнева. Харків : Вид-во «Майдан», 2015. 592 с.

3. Карп'як О.О., Гавриш О.А. Стан та тенденції розвитку сільськогосподарської галузі України. URL: <http://confmanagement.kpi.ua/proc/article/view/279664> (дата звернення: 05.03.2024).

4. Мазнев Г.Є. Проектування та економічне обґрунтування технологій вирощування сільськогосподарських культур: [Наукове видання] / Г.Є. Мазнев, С.О. Заїка. Харків : ХНТУСГ. 2005. 41 с.

5. Сільський розвиток. URL: <https://minagro.gov.ua/napryamki/rozvitok-silskih-teritorij> (дата звернення: 05.03.2024).

6. Технологічні карти та витрати на вирощування сільськогосподарських культур з різним ресурсним забезпеченням / За ред. Д.І. Мазоренка, Г.Є. Мазнева. Харків : ХНТУСГ. 2006. 725 с.

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ СТРУКТУР ПІДПРИЄМСТВА

Симоненко Д.О., здобувач другого (магістерського) рівня ВО*, Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна

Формування конкурентних управлінських структур є важливою частиною стратегічного управління підприємством. Такі структури дозволяють ефективно взаємодіяти зі змінами на ринку та забезпечують гнучкість в управлінні для досягнення конкурентних переваг.

Термін «конкурентні управлінські структури» описує організаційні системи та структури, які підприємства формують для досягнення конкурентних переваг та ефективного управління в умовах змінного бізнес-середовища. Ці структури розвиваються з метою забезпечення гнучкості, інноваційності, ефективності та адаптивності підприємства до викликів конкурентного ринку.

Нижче нами подано деякі пропозиції щодо формування конкурентних управлінських структур:

Стратегічне управління:

1. Визначте стратегічні цілі підприємства та визначте способи їх досягнення.
2. Розробіть чіткі стратегічні ініціативи та проекти.

Функціональна організація:

1. Спрямуйте функціональні підрозділи на досягнення стратегічних цілей.
2. Розвивайте взаємодію між різними функціональними областями.

* Науковий керівник – *Лищенко М.О., д.е.н., професор*